

Květen 2018

číslo 3

**ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU PERSICHOVOU
DEN ZEMĚ
SPORTOVNÍ DEN
KŘÍŽOVKY A SPOUSTA DALŠÍHO**

Den Země

Letošním tématem na Den Země, který proběhl dne 26. až 27. 4., byli ptáci. Každá třída 2. stupně si vylosovala jeden kraj kromě Prahy a Moravskoslezského kraje. Na naši třídu vyšel kraj Královéhradecký. Jak jsme si shromažďovali materiály na naši prezentaci, zjišťovali jsme, kolik zajímavých věcí se nachází v našem kraji. Materiály jsme museli zpracovat a pomalu začít přemýšlet o naší prezentaci. Mezi nejmikovnější se rozdělily největší role, ale každý se zapojil. Nejtěžší bylo udělat prezentaci zábavnou, aby se líbila i ostatním žákům školy, kterým jsme ji ukazovali, ale zároveň i naučnou. Dále jsme se vrhli na výzdobu. Na svoji prezentaci jsme měli přibližně dvacet minut, potom jsme se šli podívat na prezentaci od publika. Tohle se opakovalo osmkrát.

Ve středu 2. 5. se na konci třetí hodiny konalo vyhodnocení. Žáci byli nedočkaví. Podle mě to měli nejtěžší učitelé, kteří znali výsledky své třídy, ale nemohli se o ně podělit se svými žáky. Učitelům se nejvíce zalíbila 7. C, ale žáci rozhodli trochu jinak. U nich se vítěznou třídou stala 9. B následována 7. C a 7. B. Vítězové si pochutnali na dortu, ale i ostatní třídy si

REPORTÁŽ

přece jen něco odnesly. Tato akce pomohla stmelit kolektivy a něco se i naučit. V některých třídách jsme se i nasmáli.

Autor: Jan Rada, 7. C

Den Země jsme oslavili tak, že žáci naší třídy připravovali referáty o kukačce. Referáty byly zajímavé. Paní učitelka nám pouštěla videa a ukazovala fotky kukaček. Video byla vskutku morbidní, jak ještě mladá mláděta vykopávala z hnízda ty cizí. Poté jsme se přesunuli

do další třídy, kde byla prezentace o Pardubicích. Prezentace byla velmi zajímavá, skvělé kostýmy i design. Ostatní třídy prvního stupně se také zabývaly různými ptáky českých lesů. Povídali si o nich, kreslili je a dělali na ně referáty. Tyto výtvoři byly vystaveny na nástěnce na chodbě.

Autor: Matyáš Mazour, 5. B

Rozhovor s judistou Tomášem Potůčkem z 6. A

- **Jaké jsou tvoje koníčky?**
Mé koníčky jsou judo a řeckořímský zápas.
- **Jak ses k tomuto sportu dostal?**
Prvotně jsem si měl vyzkoušet hokej, ale strejda Martin mě přivedl na první trénink juda, které se mi zalíbilo.
- **Co tě na judu nejvíc baví?**
Randori. Je to boj v postoji i na zemi.
- **Co chceš dělat v dospělosti?**
Chci být reprezentant ČR v judu, později bych chtěl být trenérem juda.
- **Kdo je tvůj vzor?**
Georgii Zantaraia – pochází z Ukrajiny, je mistr světa z roku 2009 a dvojnásobný mistr Evropy, líbí se mi jeho styl boje.
- **Jaký už máš pásek a barvu kimona?**
Mám modré a bílé kimono. Modré kimono je pro rozlišení závodníků, když nemám modré kimono, dostanu červený pásek.
- **Měl si někdy nějaký úraz?**
Jaký? „Smích.“ Rozseknuté obočí. (Sedm stehů.)
- **Máš už nějaké medaile?**
Cca 70.
- **Kolik času ti zaberou tréninky?**
6 hodin týdně, o víkendu máme většinou zápasy nebo soustředění.
- **Jaké jsou tvoje nejoblíbenější předměty?**
Tělocvik a dějepis.
- **Jaké je tvé nejoblíbenější zvíře? Máš nějakého domácího mazlíčka? Jakého?**
Gorila. Můj domácí mazlíček je chameleon a Růženka – rohatka australská.
- **Máš nějaké sourozence?**
Ano. Pět. Pepina, Maxe, Martinka, Rozárku a Samuela.
- **Oblíbená kapela?**
AC DC.

Děkujeme za rozhovor.

Ptala se: Michaela Rašková, 6. A

Rozhovor s paní učitelkou Persichovou

- **Jaké bylo vaše vysněné povolání?**
Vždycky jsem chtěla pracovat s dobyt看kem - fascinovaly mě nádherné oči krav. Taký kosmonautika se mi zdála fajn.
- **Učila jste někde jinde než na naší škole?**
Ne.
- **Máte nějaké koníčky?**
Ano, moc ráda čtu a do úmoru pracuji na zahradě.
- **Jaké školy jste vystudovala?**
Gymnázium v Ostravě-Hrabůvce a Pedagogickou fakultu v Ostravě.
- **Váš oblíbený jazyk?**
Slovenský, ruský.
- **Strávila jste delší dobu v nějaké zemi, kde jste využila své jazykové znalosti? Ve které?**
Ano, kdysi v Sovětském svazu (půl roku na studijním pobytu).
- **Můžete nám popsat nějaké zážitky z tohoto pobytu?**
Zážitků byla spousta a občas je využívám v hodinách ruštiny. Největším zážitkem pro nás studenty určitě bylo zažít rozvinutý socialismus na vlastní kůži.
- **Čtete ráda?**
Čtu moc ráda.
- **Jaký je váš nejoblíbenější hudební styl?**
Žádný oblíbený styl nemám, ale moc se mi líbí Xindl X a jeho chytré texty.
- **Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?**
Smažený sýr, vařený brambor a hooooódně tataroky!
- **Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře a proč? Máte nějakého domácího mazlíčka?**
V poslední době mě fascinuje hmyz a zajímavosti o něm, ale naším domácím mazlíčkem je kočka evropská jménem Alžběta.
- **Jaká je vaše nejoblíbenější barva?**
Zelená
- **Co byste na závěr vzkázala žákům?**
Milé děti, my učitelé se vás snažíme vzdělávat a taky vychovávat, vy se, prosím, snažte, ať se dočkáme důchodu v dobré duševní kondici!

Děkujeme za rozhovor.

Ptala se: Karolína Staňková, 7. A

Sportovní den

Dne 7. 5. se celá škola přesunula na školní hřiště, kde pro nás devátáci připravili sportovní program – disciplíny atletického víceboje – a my měli možnost vyzkoušet svou vytrvalost, rychlost, sílu, obratnost a orientaci v prostoru. Počasí nám přálo, nebylo příliš horko a hlavně nepršelo. Všichni se snažili a celkově to byl úspěšný den. Naše výsledky se odeslaly ke zpracování a my se budeme těšit na diplomy, kde se dozvíme, jak jsme se zlepšili a jaký sport je pro nás vhodný.

Autorka: Karolína Staňková, 7. A

Netolismus

Dne 4. 5. se konal v naší třídě 7. A preventivní program Renarkonu. Zabývali jsme se netolismem, neboli závislostí na virtuální realitě. Rozebírali jsme, jak dlouho strávíme na internetu a někteří nás velice překvapili tím, jak dlouho jsou schopni vydržet. Většina z nás hraje hry a sleduje sociální sítě, například Instagram, Messenger a Youtube. Zmiňovali jsme kladné a záporné stránky smajlíků. Na konci první a celou druhou hodinu jsme hráli hru ve stylu většiny počítačových her.

Každý si vymyslel a nakreslil svého Avatara (postavu), její vlastnosti a vložil ji do hracího pole. Také byl vytvořen Ničitel, záporná postava, jejímž úkolem bylo zničit všechny vlastnosti našich Avatarů a následně je zabít. Tato hra podle mě byla nejlepší část celého programu. Měla nám ukázat, jak většina her končí nebo jak jsou nesmyslné a berou nám spoustu času, který bychom mohli využít lépe nebo mohou ovlivňovat i naše zdraví. Všem se to líbilo a těšíme se na další podobné návštěvy.

Autorka: Karolína Staňková, 7. A

Amper

20. až 23. 3. se na výstavišti v Brně uskutečnil jako každý rok největší veletrh spotřební elektrotechniky ve střední Evropě – Amper. Jelikož se zajímám o informatiku, tak jsem na něm nemohl chybět. Na veletrh se sjelo 590 firem z 28 zemí.

Veletrh byl ve třech halách. První zaměřena na informatiku a roboty, druhá na elektrická auta, třetí byla plná elektrotechniky. Veletrhu se účastnili zástupci jak laické veřejnosti, tak i lidé, kteří na Amper přišli kvůli obchodním záležitostem. Jako první jsem zavítal do haly s informatikou a roboty. Mezi Nadnárodními velikány se skrývaly i menší, ale ne méně zajímavé projekty. ABB například pokrývalo asi čtvrt haly. Byli zde i roboti, kteří vám po vybrání dali buď limonádu nebo alkohol. Nesmím opomenout ale také IT školy, i když naše ostravská VŠB tam chyběla. V druhé hale nás hned zaujala auta. Některá jen jako prototypy, ale jiná už rozšířená po celém světě. V této hale se také kromě příslušenství k autům

nacházely i elektrické skateboardy, longboardy, atd. Třetí hala byla zaměřená na elektrické součástky. Tady ale většina návštěvníků byla řešit smlouvy. Ale i tak jsem si tuto halu a celý Amper 2018 užil. Určitě ho doporučuji všem, kteří se, i když jen laicky, zajímají o elektrotechniku nebo informatiku a omluví je rodiče ze školy.

<https://cz.iot-nn.com/blog/2018/03/29/>

Autor: Jan Rada, 7. C

Povídky s vyjmenovanými slovy

I v tomto díle Bělásku Vám ukazujeme tvorbu třetáků, kteří se učí vyjmenovaná slova a pokouší se je uplatnit v krátkých příbězích.

Na podzim jsem šel se sousedovým **synem** na procházku do lesa. Byl **syrový**, **sychravý** den. Na stromech už **usychalo** listí. V lese jsme uviděli **sýkorku**, **sysla** i **sýčka**. Sedli jsme si na pařez a rozbalili **sytou** svačinu. Měli jsme chleba se **sýrem**. Najednou jsme **uslyšeli syčet** hada a **sypali** jsme domů.

Autor: Richard Konečný, 3. B

Myslivec šel lesem. V dále slyšel výt vlky. Nad hlavou mu proletěl výr. A v řece vydra žvýkala rybu. Za vysokým kopcem pár mladíků rozdělalo oheň. To byla výheň! Hráli na kytaru, zpívali a výskali. Myslivec k nim přiběhl a řekl: „Vy si myslíte, že jste někde ve městě?! Takový povyk tady v lese nestrpím, to si nezvykejte, vyžlata jako vy mi tady nebudou plašit zvěř!“

Autor: Lukáš Zajonc, 3. B

Procházka s koněm

Jednou jsem šla s koněm ven na procházku. Kůň cestou klopýtal. Kolem šel starý pytlák s pytlem na zádech. Jmenoval se Pysk. Potom jsem šla dál a našla slepýše. Když jsem se s koněm vrátila na ranč, zahlédla jsem netopýra. Byl velký a plachý. Ráno jsem se šla podívat na včelky, které opylovaly květy. V poledne nám přivezli nábytek a poté jsem šla opět s koněm na procházku. Chtěla jsem navštívit pytláka s příjmením Pysk. Nastal večer a já se vracela z procházky domů. Na obloze se krásně třpytily hvězdy.

Autorka: Nelly Pchálková, 3. B

Výlet do hor

Naplánovali jsme si s rodiči výlet a já jsem vymyslela, že pojedeme do hor. Vystoupili jsme z vlaku a vydali jsme se po modré trase. Nejsem moc zvyklá chodit po horách, obzvlášť když je venku taková výheň, ale moc se mi tam líbilo. Na vysokém stromě jsme slyšeli houkat výra. Kousek dál jsme pro změnu slyšeli výt vlka. Maminka mi řekla, abych nedělala takový povyk, abychom zvířátka nerušili. Po dlouhé cestě jsme si dali svačinu. Všichni mi říkali, že jsem vyžle, a tak jsem musela žvýkat chleba se salámem. Když jsem to snědla, tak jsem výskala radostí. Vydali jsme se dál a v řece jsme dokonce viděli vydra. Výlet do hor se hezky vydařil.

Autorka: Viktorie Ševčíková, 3. B

Byl jednou jeden výr, který si rád ze všech střílel. Bydlel na vysokém stromě. Jednou, když letěl nad řekou, uviděl v ní vydru a pozval ji na oběd. Vydra řekla, že ráda přijde, ale nakonec se nedokázala vyšplhat k výrovi na strom a jen se dívala, jak si svou ulovenou dobrůtku žvýká sám. Ale vydra byla chytrá a pozvala výra na oplátku na oběd druhý den k ní. Večer po cestě domů potkala hladového vlka hubeného jako vyžle, jak vyje na měsíc. „Tolik povyku pro hladové břicho!“, řekla a pozvala ho, ať přijde druhý den také. Vlk zavýskal radostí a těšil se na další den. U vydry měli na oběd kaši z talíře. Vydra i vlk si pochutnali, ale výr ne. Od té doby si už výr z nikoho nevystřelil.

Autor: Jan Kalus, 3. B

V Litomyšli u domu seděla kočka a umývala se. V tom se tam nachomýtl myš. Myš jsi myslela, že uteče, ale mýlila se. Kočka byla rychlá. S myší smýkala, až létalo chmýří pampelišek, které rostly v okolí.

Autor: Richard Konečný, 3. B

Lilie

Zde dávám ti lásko má,
květ nejbělejší lilie.
Věz, že láska má přetrvá,
nikdy, nikdy nepomine.
Až zas se jednou vrátím
a budeme zase spolu,
budeme se báti bohů,
my dva a jenom spolu.
Teď meč do ruky popadám,
šípy střílím do šíje anglické.
Pro tebe, lásko, se nevzdávám.
I když mrtvých jsou tisíce.
Lásko! Mé srdce svírá žal.

Žádní hrdinové, o kterých jsem sníval.
Bohapustá lež!
Proklál mne kopím,
přítel z vlastních řad.
Proč teď tak trpím,
když měl jsem tě rád?

Smrt!

Ó bože, nejjasnější květ lilie zčervenal,
řekni, pane nejmilejší, bude lepší, kdybych
skonal?
Nemám totiž již víc pro co žít ...

Autor: Michal Laryš, 8. A

Počasi

Velký vítr,
malý mrak,
potom plují do oblak.
Když venku prší, leje,
každé kytce to prospěje.
Svítlí slunce,

bouřka bude.

Burácet budou hromy,
v lese budou padat stromy.
Ale nám to nevadí,
na světě jsme rádi.

Autor: Natálie Oblouková, 6. A

Bebí, bebíčko

Bebí, bebí, bebíčko,
bolí to jen maličko.
Pofoukám ti bebíčko,
ať to bolí maličko.
Neplač, vždyť to nebolí,
brzy se to zahojí.

Autor: Natálie Oblouková, 6. A

Asa z NASA

Kosmonaut v raketě sedí,
z okna na zemi hledí.
Jmenuje se Asa,
pracuje pro NASA.

Na mimozemšťanech dělá pokusy,
strká si je do pusy.
Do pusy je nabere,
pak je všechny sežere.

Přistál ve své raketě,
na roztomilé planetě.
Na planetě je spousta slizu
a mnoho tvorů podobných hmyzu.

Autor: Matyáš Mazour, 5. B

Yuri!!! on ice

Jednou jsem si jen tak projížděla seznam Anime a narazila jsem na tenhle nehorázně dokonalý seriál. Tenhle seriál je o krasobruslení a jednoduše o životě kluka Yuriho Katsukiho, který chce být známější krasobruslař. Postupem času potká Yuriho Plisetskyho a svého idola Viktora Nikiforova, který je i můj oblíbenec, a ten se rozhodne být jeho trenér. Postupně se dostanou do Gran Prix. Vyšla zatím jen jedna série a já pevně doufám, že někdy vyjde i ta druhá :D. Víc vám prozrazovat nebudu, protože stojí za to se na to kouknout.

Autorka: Aneta Holmanová, 6. A

Autorské čtení

Jednoho dne přišla paní učitelka češtiny do hodiny s nápadem, že dnes budeme psát příběh na téma „Klíč“. Bylo nám řečeno, že ty nejlepší příběhy budou dány do knížky. Jakmile byly příběhy napsány, za nějakou dobu proběhlo vyhlášení těch, kterým se práce nejvíce povedly. Nikdo nám ale neřekl, že ty „vyvolené“ příběhy budeme muset číst formou autorského čtení. To znamená, že autor čte své dílo. Jednoho dne se vybraní autoři sešli v hudebně a četli zde svá díla. Lhala bych, kdybych řekla, že nás bylo málo. Akce se totiž účastnily skoro všechny ročníky. (Od třetí třídy po deváté třídy.) Jak se to některým z nás povedlo, si přečtete.

Autorka: Nikol Valeriánová, 9. A

Od čeho může být klíč?

Klíč mohl být od starého domu nebo opuštěné věznice.

Kuba, tak se ten kluk jmenoval, který jednou našel zvláštní klíč. Když Kubovi skončila škola, šel domů, udělal si domácí úkol a šel ven. Tam potkal svého kamaráda Danka a ten mu chtěl hrozně pomoci. Tak se začali shánět po tom klíči. Hledali a hledali, až ho našli. Od čeho může být ten klíč? A tak zkusili otevřít dveře od jejich panelákového domu. Strčili ho opatrně do zámku a šup, dveře byly otevřené. Pak zkusili otevřít další domy a šlo jim to. Najednou Kuba vykřikl: „Přijdu pozdě domů!“ Vzal nohy na ramena a utíkal domů.

Druhý den po škole se Kuba s Dankem opět sešli. Kuba vzal klíč a šel ven. Našli nějaký starý opuštěný dům a Dan ho zkusil odemknout, ale zámek byl moc zrezivělý a klíč se zničeho nic

zlomil. Danek s Kubou vykřikli: „A jéje, co teď budeme dělat?“ a Danek se hloupě zašklebil. Kuba si ten klíč strčil do kapsy, ale zapomněl, že v ní má díru a cestou domů mu vypadl. Jakmile dorazili k domu, Kuba si sáhnul do kapsy a zjistil, že klíč nemá. Tak ho šli hledat, ale klíč nikde nenašli, a pokud to nevzdali, hledají kouzelný klíč k zámkům všech dveří ještě dnes.

Autor: Michael Stálý, 3. A

Tajemný klíč

Je pátek ráno. A jako každý všední den musím do školy. Dneska se mi vůbec nechce, jen ta přestávka. První hodina matematika. Rýsování. Kdo má vůbec rád rýsování? Stresovat se s tím, ať mám všechno na milimetr přesně. No, stejně do té školy musím. Co bych si přeci jen vymyslel? I kdybych si zlomil nohu, tak mě mamka do školy pošle.

7:32

Je 7:32 a já vyšel z domu na zastávku. Asi tři domy od nás bydlí paní Strajcová. Všichni se jí bojí. Je stará a působí tajemně. A ten její dům?! Toho se bojím ještě více. Někdy si však říkám: „Co by tak mohl skrývat?“. Podívám se na telefon a uvědomím si, že za chvíli mi jede autobus. Když procházím kolem domu paní Strajcové, všimnu si, že před jejím domem leží nějaký velký rezavý klíč. Říkám si: „Od čeho by tak mohl být? Že by byl od jejího domu?“. Jdu k hlavním dveřím a pokouším se je otevřít. Po chvíli se mi to povedlo.

Vstoupil jsem dovnitř a uviděl jsem plno koček. Začal jsem se smát. Říkal jsem si: „Co by mohla skrývat v domě? A tam samé kočky!“. Jen, co jsem to dořekl, práskly za mnou dveře. Otočil jsem se a uviděl paní Strajcovou. Měl jsem hrůzu v očích, i když nic hrozného v domě neskrývala. Šla ke mně blíž a blíž. Když už byla u mě, chytla mě za ruku a odvedla mě někam pryč. Do obývacího pokoje. Sedl jsem si na křeslo a paní Strajcová se mě začala vyptávat, co tu dělám. Všechno jsem jí popravdě řekl. Začala se smát. Chvilku bylo ticho a po chvíli jsme se dali do řeči. Povíдали jsme si a uvědomil jsem si, že je to vlastně milá paní. Už jsem se musel rozloučit a jít.

7:59

Podíval jsem se na hodiny a všiml si, že mi autobus už ujel, a ani nestihnu včas přijít do školy. Počkal jsem na další autobus a do školy přišel o dvacet minut později. O přestávce jsem všem řekl, co se mi stalo. Společně jsme se zasmáli.

22:06

Po zbytek dne se mi už nic zajímavého nepříhodilo. Už jsem si šel lehnout do postele a říkal jsem si, že na tenhle den už nikdy nezapomenu. Všichni se paní Strajcové bojí a přitom je to pouze stará paní se spoustou koček.

Autorka: Natálie Edelsbergerová, 9. B

Klíč

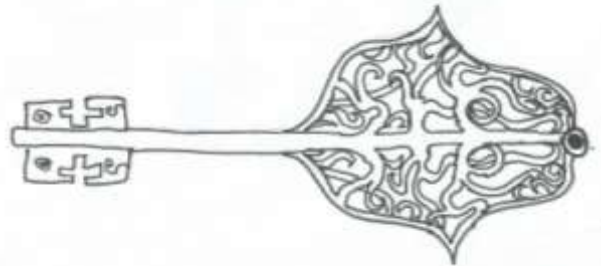
Tento klíč mohl být od tajemné brány, která vede do světa, kde jsou domy z cukrové vaty a auta z bonbónů. Všechno je sladké a jde sníst. Kdyby zde pršelo, tak bude pršet limonáda a místo krup by padaly karamelky. Stromy nahradí lízátká. Venku budeme hrát fotbal a vítězný tým sní čokoládový míč. Místo továren budou budovy na výrobu koblížků, bonbónů a čokolády. Rodiče budou pracovat jen dopoledne a odpoledne si se mnou budou hrát. Snad tu bránu najdu.

Autorka: Klára Nováčková, 6. A

Klíč

Klíč, starý a rezavý. Tedy by snad mohl být k něčemu starému a rezavému. Třeba k truhlici na dně moře, která v sobě ukrývá zlato, které kdysi patřilo nějakému pirátskému kapitánovi. Ha! Tak malý kousek železa, který může sloužit k tak velkým věcem. Ale co když rez očistím? Mohl by se pak jevit docela jinak. Byl-li by zlatý, mohl by sloužit k otevření něčeho bez pochyby velmi vzácného a cenného, třeba právě k pirátské truhlici, trezoru nebo třeba hrobkám starých králů. Byl-li by stříbrný, jistojistě by zapadl do klíčové dírky třeba ke komnatě sličné princezny nebo možná i něčemu prostšímu. A co když bude bronzový? Tak by mohl soužit k odemčení něčeho zcela všedního, ale přesto cenného – klíč ke štěstí či lásce. Klíč k tajům lidské mysli nebo snad k chaosu a brzkému konci. To kdybych věděl. To kdyby kdokoliv věděl. „Takové trápení s ním!“, vykřikl jsem a hodil klíč za plot nějakého domu. Snad někomu přinese štěstí.

Autor: Michal Laryš, 8. A

Klíč

Podíval se na klíč, ale viděl, že to je jen úlomek klíče. Vzal ho a šel bez přemýšlení dále ke škole. Po dalších asi deseti minutách cesty do školy šlápl na něco, co ho dost zabořilo. Zvedl nohu a uviděl, že našel další část klíče, která by se dala přidělat k té druhé a už by měl asi dvě třetiny klíče. Dal si oba úlomky do kapsy a šel dál. Za pár minut už byl u školy. Vešel dovnitř a šel do šatny. Když si dával boty pod lavičku, kde si dávají boty všichni, uviděl u boty od Petry úlomek klíče přesně takový, jaký mu chyběl, aby měl celý klíč. Vzal ho a rychle vytáhl poslední dva úlomky a slepil je lepidlem. A teď už si kladl jen otázku: „Od čeho ale tenhle klíč bude?“ Dal klíč do aktovky a šel do třídy. Hned jak uslyšel poslední zvonění, vyletěl ze třídy do šatny. Když šel v šatně už oblečený a připravený už opustit šatnu, tak zakopl a spadl na zem. Než vstal, tak se rozhlédl, kdo asi viděl, že zakopl. Ale neviděl skoro nikoho, protože už byl mezi posledními, co ještě byli v šatně. Neviděl sice skoro nikoho, ale zato uviděl nějakou rezavou starou skříňku, která je zadělaná dole v rohu ve zdi naproti němu. Šel k ní a zkusil použít ten klíč. Sice tam šel strčit, ale jelikož to byl starý zámek tak sto let, tak šel těžce odemknout. Nakonec se mu to podařilo a otevřel tu skříňku. Podíval se dovnitř. Všude byl prach. Foukl do ní a prach vyletěl. Pod nánosem prachu ležela cedulka. Vzal ji do ruky. Byla to omluvenka na celý školní rok. Takže ji předal ředitelce a užíval si volno.

Autor: Jakub Ďurčo, 9. B

Klíč

To nebyl ale obyčejný klíč. Byl to klíč ke dveřím možností. Klíč, který zvládne otevřít cokoli, kdykoliv, ale pouze jednou. Co s tímto klíčem udělal jeden kluk? Otevřel dveře do své představivosti. Já sám nevím, jak to mohl udělat nějakým starým klíčem, ale zvládl to. Měl představivost, se kterou mohl i tu nejšílenější věc udělat skutečnou. Školní den se stal dobrodružstvím do světů z dalekého vesmíru. Byl to nejlepší den jeho života a nikdy na ten den nezapomene. Kdo by si představil, že jeden klíč může otevřít tolik dveří. Samozřejmě, že

nevyšel na své výpravy sám. Obklopen přáteli byl ještě více šťastný. Co ale kluk nevěděl bylo to, že klíč otevře cokoli jen jednou. Příští den kluk ztratil vše, co díky klíči měl. Ale věděl, že pokud se bude dost snažit, tak otevře cokoli i bez klíče. Klíč mu jenom ukázal, co všechno je možné.

Autor: Jonáš Homola, 8. B

Klíč

Cestou do školy jsem něco viděl ležet na zemi. Ohnul jsem se a zjistil, že je to klíč. Starý a rezavý klíč. Šel jsem dál a uvažoval. Od čeho ten klíč může být? No, snad na to brzy přijdu. Šel jsem dále loudavým krokem, který se změnil ve chvíli, kdy jsem uslyšel odbíjet osmou hodinu. Dnes měl být můj první den na nové škole a přijdu pozdě! Jaký to nádherný způsob, jak začít. Rychlým sprintem jsem doběhl do mé třídy a potichu se usadil na volné místo. Bohužel, můj tichý vstup do třídy nebyl tak tichý, jak jsem si myslel, jelikož se na mě s prasknutím dveří všichni otočili. Po tomto nádherném začátku už vše probíhalo klidně. Na oběd jsem nešel, protože jediné, co jsem měl, byl ten klíč a mě se nechtělo platit za oběd. Došel jsem domů, udělal si čaj a začal přemýšlet nad tím ranním objevem. Teda, do zdoby, než mě z přemýšlení vytrhl pištivý hlas mé sestry. „Co to máš?“ „Ale nic.“ Odvětil jsem prostě. Protočila očima. „Výrok Alfréda Nobela.“ „Ale teď vážně. Co to máš?“ „Klíč. Našel jsem ho cestou do školy,“ řekl jsem. „A od čeho je? Od nějaké místnosti? Nebo truhly plné značkového oblečení?“ Tak, teď jsem protočil oči já. „Nekoulej očima! I holka může snít. Pojdme zjistit, od čeho je.“ A s tím mě chytla za ruku a táhla z domu. Procházeli jsme se lesy, parky a budovami, ale nic. Byli jsme v polovině jedné vesnice, když moje nemotorná sestra srazila jako nějaký karatista jednu starou paní k zemi. Stařenka vyjekla a spadla na zem do kaluže. Okamžitě jsem ji pomáhal na nohy a začal se omlouvat. „To nic,“ usmála se, když jsem to zopakoval po osmadvacáté. „Nic se nestalo a jsem v pořádku.“ Dovedli jsme ji domů a po dlouhém přemlouvání přijali pozvání domů.

„Tohle je můj manžel. Nebožtík, zemřel před rokem.“ Vyprávěla nám příběhy a ukazovala fotky. „Mimo tohoto mi po něm nic nezbylo,“ povzdechla si. „Jenom fotky a divná stará a zamčená krabice. Bohužel klíč jsem nikdy nenašla...“ A v tom mě to trklo. „Říkáte, že klíč jste ještě nenašla?“ „Ne, bohužel ne,“ posmutněle řekla. „Víte, já jsem zrovna -“ „My jsme zrovna dneska jeden našli, takže...“ skočila mi do řeči moje milovaná sestra. Té stařence jménem Linda, jak jsme zjistili, se zajiskřilo v očích. Požádala nás, zda-li bychom ten náš objevný klíč nevyzkoušeli. A opravdu. Klíč zapadl perfektně. Nechali jsme Lindu, aby odemkla krabici pro lepší pocit a začali jsme ji neslušně koukat přes rameno. To, co jsme uviděli, nám vyrazilo dech. Otevřená krabice byla plná bitcoinů. Kdo by to u starého pána čekal? My a ani Linda jsme nic takového nečekali. Pod tou hromadou bitcoinů jsme našli různé papíry a návrhy na všelijakou elektroniku. Kdo to čekal? Linda teda ne. Vypadala, že o tom neměla ani zdání. Zdá se mi to nebo tady vidím certifikáty a podpisy Steve Jobse?

Nicméně, při prohlížení všech těch věcí jsme našli závěť, ve které byly všechny věci a akcie přepsány na Lindu. Ha! Nemýlil jsem se! Právě tam je podpis Steve Jobse. Linda vypadala jako by měla každou chvíli omdlít. Po tom, co to aspoň trochu rozdýchala, se s námi podělila o peníze, poděkovala nám a popřála hezký zbytek dne. Každý den jsme za ní chodili a pomáhali ji s různými věcmi. Když nastal čas se rozloučit, Linda všechno přepsala na nás. Poděkovala nám za všechno, co jsme pro ni udělali, a odešla za svým manželem.

Tak to byl můj příběh, jak mi jeden rezavý klíč změnil život ze dne na den ...

„AAAaaah!!“, probudil mě křik. „Počkat. Co? Probudil? To byl jen sen? Neeee!“

Autorka: Nikol Valeriánová, 9. A

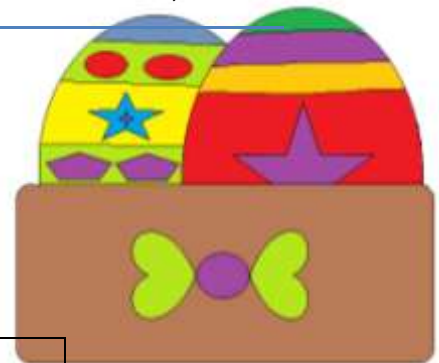
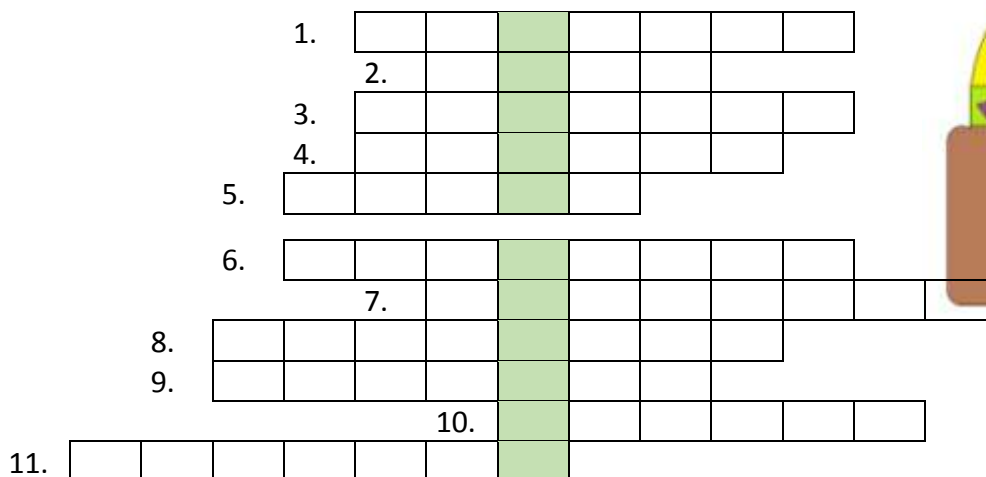
Vzpomínka na Velikonoce

Jako vždy jsem byla o Velikonocích doma. Ale tento den byl divný. Nikdo mě nepřišel vzbudit tím, že by mě polil studenou vodou. Neslyšela jsem křik ani smích, jen jsem před sebou viděla velikonočního zajíčka, který mi nabízel čokoládu. Lekla jsem se a zalezla jsem si pod peřinu. Po pěti minutách na mě promluvil: „Neboj se, jsem jenom velikonoční zajíček.“ Odkryla jsem si peřinu a se strachem jsem řekla: „Aha, a odkud jsi přišel?“ „Z jiné dimenze.“ „Jak z jiné dimenze? Vždyť to není možné.“ „Ale je Claudie.“ „Odkud znáš moje jméno?“ „Náš vůdce si zapisuje všechna jména lidí na světě. Ptám se tě tedy, jestli jdeš se mnou?“ Chvíli jsem váhala, ale potom jsem řekla, že jdu. Vytáhl nějakou tyč, zmáčknul tlačítko, objevil se červený paprsek a oba nás to přemístilo do jiné dimenze. V jiné dimenzi to bylo tak hezké. Obdivovala jsem všechny ty domy, přírodu, „lidi“. Prostě všechno. „Budeš ještě obdivovat přírodu nebo půjdeme za naším králem?“ zeptal se zajíček. „Půjdeme,“ řekla jsem nadšeně. Šli jsme lesem po cestičce. Před sebou jsem najednou viděla velký krásný zámek. „Už jsme skoro tam!“ vykřikl zajíček. Odkryl listí a větve. Teď šel vidět zámek celý.

O pět minut později.

Už jsme před zámkem. Zajíček zakřičel: „Už jsme tady!“ Najednou se otevřela brána. Vešli jsme dovnitř. Museli jsme vyjít 57 schodů, než jsme se dostali ke dveřím od krále. Zajíček zmáčknul modré tlačítko a zlaté dveře se otevřely. Vešli jsme dovnitř a tam už seděl král. „Dobrý den,“ řekla jsem. „Ahoj,“ řekl král a postavil se. „Vítej v naší dimenzi. Líbí se ti tu?“ Ano líbí se mi tu a moc.“ Král se nadechne, jako by chtěl něco říct, ale v ten moment se mi zatočí hlava a svět se mi rozplyne před očima. Probouzím se v posteli s čerstvými vzpomínkami. Mamka na mě volá, že mám návštěvu a měla bych ihned vyskočit z postele. Dodnes vzpomínám na ten pěkný sen z Velikonoc.

Autorka: Natálie Oblouková, 6. A

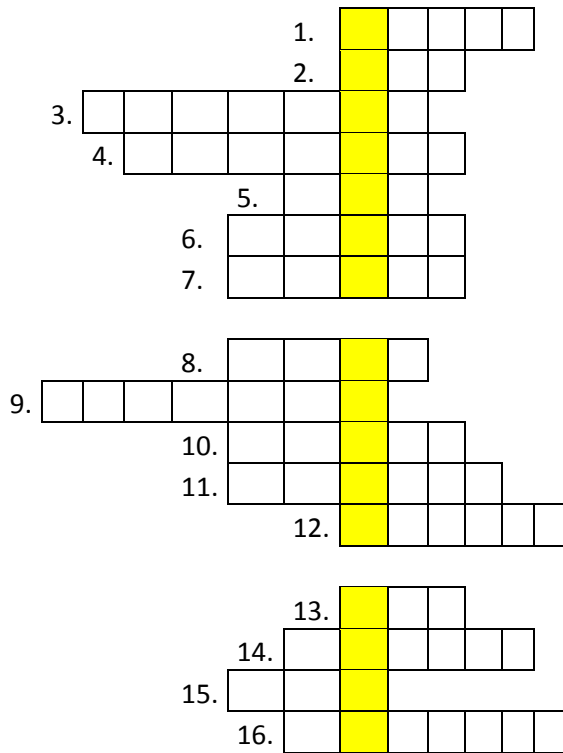

1. Produkt slepic.
2. Roční období, ve kterém se slaví Velikonoce.
3. Zdrobněle řečeno beran.
4. Mašle jinak řečeno.
5. Králík jinak řečeno.

6. Malované vejce.
7. Zdrobněle řečeno zvon.
8. Koleda jinak řečeno.
9. Ježíšovo příjmení.
10. Pomlaska jinak řečeno.
11. Vrba jíva, zdrobněle domácí zvíře.

Autor: Matyáš Mazour, 5. B

Křížovka

1. Savec podobný králíkům.
2. Zvíře, ze kterého je vyšlechtěný pes.
3. Pestře zbarvený ptáček.
4. Dravec podobný káněti.
5. Štíhlý jako ... (samice jelena)
6. Pták léčící stromy.
7. Růžový všežravec.
8. Loví drůbež a potuluje se okolo domu.
9. Žere ořechy a skáče po stromech.
10. Mazaný jako ....
11. Hlemýžď bez ulity.
12. Neznámější brouk, který válí kuličku.
13. Má obrovské parohy, plete se se sobem.
14. Má rád med.
15. ... ostrovid
16. Postrach smrkových lesů.

Autorky: Michaela Rašková, 6. A a Eliška Lesniaková a Karolína Staňková, 7. A

Najdi 7 rozdílů

Autoři: Tobias Kolář, Matyáš Mazour, 5. B

